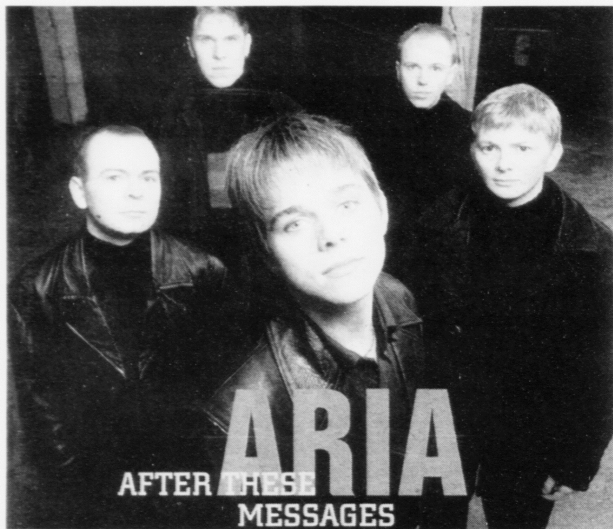

3 frá 3'aranum

FLØGUUMMÆLI

Niclas Johannesen ummælir

Aria: After These Messages

Tað er eitt dygt verk teir fimm klaksvíkingarnir Jógvan, Ólavur, Erik, Magni og Petur

Hans hava latið úr hondum við "After These Messages". Aria staðfesti seg í Prix Fø-

oyar kappingini fyri trimum árum síðani við eitt nú serstakliga góðum guitarspæli frá Pet-

ur Hans Niclasen. Hann er eisini maðurin, sum saman við somuleiðis dugnaliga keyboardspælaranum Magna Húsgaard smíðar flestu lögini á "After These Messages". Báðir duga væl at skrúva lög saman. Somuleiðis hevur sangarin Jógvan Hansen skrivað lagið "Stay", sum upprunaliga gjørdi Aria landskendar.

Stíllurin varierar frá nútíðar popp-rocki við deiligum einföldum og kortini spennandi harmoniskum skiftum á "Rooftop" (størsta hit-potentialið á fløguni) og "Walking Away With The Sun" til reindyrkað 80'ara rock á

"April Girl", west coast cremeløg so sum "Shadow Of a Doubt" (niðurlagið líkist dekan ov nógv "Nothing's Gonna Change My Love For You") og so víðari til funky fusjón stoff við flottum, langum soloum frá Peturi Hans, Magna og eisini habila bassleikaranum Eriki, sum tummlar avstað á stuttliga jam-lagnum "Analja".

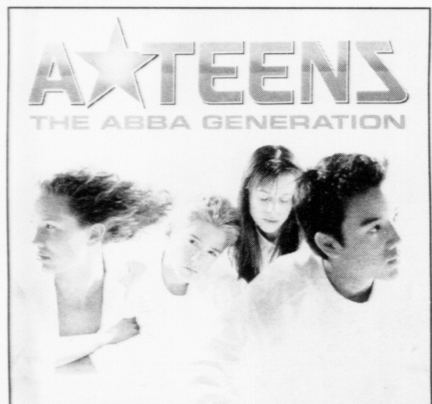
Deiligt er at hoyra soundið, sum bólkurin arbeiðir seg fram til við delay guitarum og flottum keyboard arrangementum og góðum botni, ið Erik og Ólavur leggja. Røddin hjá Jógvani er somuleiðis serstakliga inn-

bjóðandi, hóast onkur einstøk frasering tykist í so tvungnin og nasal.

Tað er Óli Poulsen, ið hevur ljóðblandað, og hann hevur rættiliga jollað sær. Fløgan ljóðar knallgott.

Soleiðis yður tað við yvirskoti á "After These Messages". Aria tykjust deiliga mál-rættaðir. Bestir haldi eg teir eru, tá teir lata annars frálíku og vælarrangeraðu balladu programmeringarnar dvína fyri orkestur-sveittanum.

"After These Messages" eigur at vera obligatorisk í fløgusavni-num hjá einhvørjum tónleika entusiastum við respekt fyri sær sjálvum.

ATEENS: THE ABBA GENERATION

Hjálp! Er tað nakað sum líkist heimsins enda, so man tað vera techno-lortið, ið skandináviska plátubransjan skorar kassan upp á fyrri tíðina. Rutsjetúrurin byrjaði við "Barbie Girl", danska lagnum, ið var so gjøgnumført, knallgott, smagleyst, at allur heimurin hoppaði upp á tað. Síðstu jól brúktu dansk plátufeløg 200 milliónir krónur (tú kundi gjørt 200 fram-

úrskarandi plátur fyri tað) upp á lýsingar og promotion í royndini at selja dungan av barbieplagiatum, sum fylgdu í kjalarvørrinum á dansku millión successini. Lukkutíð miseyðnaðust fantasileysu promotion-fløgurnar og danska bransjan hevur sleikt sárini síðani. Størstu offri eru tíverri tey dansku popp- og rocknøvnini, ið ikki hoppaðu upp á ecstasy-pilla-tónamarr-

una. Ongir pengar hava verið eftir til tey at gera teirra plátur, ið kanska ikki selja í milliónum, men sum kortini hava sín fasta skara av lurtarum og keyparum.

Alt hevur sína tíð. Hitler og hansara Jugend raktu tíðarrákið í depressjónini í 30'-unum. Nú eru tað so plátubossarnir – summir teirra við konsekvensútroknandi kalkulatorunum, ið vísa, at best er at enda dagin við at eta síni egnu børn – ið gera sær dælt av naivum, stórsmílandi tannáringum, ið fáa max tvey ár í spotljósinum.

Seinast í røðini á skandinavisku tónleikaneýðini er svenska ATEENS. Tvær neyðars gentur, Marie og Sara, og tveir neyðars drongir, Amit og Dhani, sum ivaleyst vera óvundað av túsdntals av sínum javnaldrandi javnlíkum fyri teirra popularitet, manna ATEENS.

Sangtalentið liggur á sera væl goymdum stað. Tónlistarliga er talan um beinleiðis kongamorð. Skammleyst sýgur ATEENS blóðið úr 11 Abba-løgum, hesum tignaðarliga bólki, ið veruliga setti Svøríki á poppheimskortið. Kalkulator-menninir hava enn eina ferð roknað seg

fram til, at tað loysir seg at brúka nógvar pengar upp á bilig tricks. Her er nevnliga ikki ein tóni, sum teir framúrskarandi Abba komponistarnir Björn og Benny ikki sjálvir funnu uppá á sinni. Ikki eitt arrangement, ið gevur sangunum nýtt lív. Her er bara totalur stuldur, kryddaður við

eitt sindur av tíðarsnildum techno-klirri og basstrummu á hvørjum beati. Soleiðis koyrir ATEENS avstað til mikla gleði fyri dagsins disco-dansara.

Líka sum fólk ið fær teir politikarar, tað hevur uppiborið, soleiðis velur poppelskarin sjálvur sítt bubblegumm.

Lene Marlin: Playing My Game

Lene Marlin ein norskur singersongwriter setur flott hol á sjógvinn við fyrstu útgávu "Playing My Game". Hon hevur longu fingið tvey smærri hit við "Unforgivable Sinner" og "Sitting Down Here" (besta lagið á fløguni).

Lene er ein dyggur lag-skrivari. Hennara identitetur liggur í typiskt norðurlandskt klingandi røddini. Hon syngur væl. Stíllurin er gjøgnumfóður poppur, ið lænir dúgliga frá amerikansku folk

traditionini.

Aftan á flotta up-tempo byrjan hevur "Playing My Game" tó hug at søkka nakað niður í tað ikki serliga spennandi balladu myrkrið.

Líka so heilar sum kompositiónirnar ofta eru, líka so nógv verður sjuskað við tekstunum, har enska grammatikkin er heilt groggy í fleiri førum. Men soleiðis kann tað vera so torført at tæma sítt hjarta á fremmandum máli – ein vælkendur trupulleiki hjá fleiri norður-

lendskum artistum, ið vilja inn á altjóða marknaðin við enskum sum høvuðsmáli. Tá so stíllurin hellur so nógv á vísbórið, sum "Playing My Game", so gerst hesin veikleikin uppáttur sjónligari.

Við síni "Playing My Game" er kortini lítið at ivast í, at Lene Marlin er komin fyrri at vera, serliga tí hon hevur evnini at skrivað góð lög, og so hasa røddina, tú kennir aftur alt fyrri eitt.